

Mükemmellikler yurduna nasıl ulaşmalı, Yaratan’a yine nasıl yakın olmalıydı? İnsanın bu arayışı ve özlemi devam ederken, şeytan, bu sefer oyunun ikinci kısmını devreye soktu. Ona göre insan bir daha cennete dönmemeliydi, bunun için elinden geleni yapacaktı. Peki, insan cennete tekrar nasıl kavuşacaktı? Artık cennete dönmesi için Allah’ın emirleriyle sınanması ve ona kulluğunu ispat etmesi gerekecekti.

وَهُوَ
الَّذ۪ي
جَعَلَكُمْ
خَلَآئِفَ
الْاَرْضِ
وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ
فَوْقَ
بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ
لِيَبْلُوَكُمْ ف۪ي مَآ
اٰتٰيكُمْۜ
اِنَّ
رَبَّكَ
سَر۪يعُ
الْعِقَابِۘ
وَاِنَّهُ
لَغَفُورٌ
رَح۪يمٌ “Sizi
yeryüzünün halifeleri kılan, size verdiği şeylerde sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O’dur. Şüphesiz rabbinin cezası
çok çabuktur; yine O’nun bağışlaması ve rahmeti boldur.”
(En’âm, 6/165) İşte bu konuda dünya ve âhiret mutluluğunun yolunu göstermekle görevlendirilmiş peygamberlerin ve ilâhî kitapların muştuları ona yol gösterecekti. Ebedî saadet yurduna, ancak ebedî risâletin sahibi rehberliliğinde ulaşılacaktı. Çünkü onun hakkında Yüce Allah,
اِنَّآ
اَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذ۪يرًاۙ
“Doğrusu biz seni hem bir şahit hem bir müjdeci hem de bir uyarıcı olarak gönderdik.” (Fetih, 48/8.) buyurmuştu. O, önce insanları cennetle ve cennete götürecek amellerle müjdeledi, sonra da cehennemden ve cehennemlik işlerden sakınmaları için uyardı. Nitekim Allah Resûlü, ما
تركت شيئا
يقربكم من
الجنة
ويباعدكم عن
النار إلا قد
بينته لكم “Sizi cennete yaklaştıracak ve cehennemden uzaklaştıracak her şeyi size anlattım.”

(Abdullah, Musannef, XI, 125.) buyurmuştu. Allah Resûlî bu
görevini Ebû Hureyre'nin naklettiği bir hadiste ¸arpıcı bir benzetme
ile şöyle anlatmıştır: إِنَّمَا
مَثَلِى
وَمَثَلُ
النَّاسِ
كَمَثَلِ
رَجُلٍ
اسْتَوْقَدَ
نَارًا،
فَلَمَّا
أَضَاءَتْ
مَاحَوْلَهُ
جَعَلَ
الْفَرَاشُ
وَهَذِهِ
الدَّوَابُّ
الَّتِى
تَقَعُفِى
النَّارِ
يَقَعْنَ
فِيهَا،
فَجَعَلَ
يَنْزِعُهُنَّ
وَيَغْلِبْنَهُ
فَيَقْتَحِمْنَفِيهَا،
فَأَنَا
آخُذُ
بِحُجَزِكُمْعَنِ
النَّارِ،
وَأَنْتُمْ
تَقْتَحِمُونَفِيهَاهَا،
(gece) yaktığı ateşe &şu&şen b&ceklere pervanelere engel olmaya ¸alışan
adamin durumuna benzer. Ben sizi ateşten korumak ¸in kuşaklarınızdan tutuyorum, siz ise
benim elimden kurtulup ateşe girmeye ¸alışıyorsunuz.” (Buhârî, Rikâk, 26;) Kur'an'ın ve Hz. Peygamber'in (sav) bildirdiğine göre,
cennete gitmenin olmazsa olmaz şartı imandır. يَآ
اَيُّهَا
الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا
هَلْ
اَدُلُّكُمْ
عَلٰى

تِجَارَةٍ
تُنْج۪يكُمْ
مِنْ عَذَابٍ
اَل۪يمٍ , “Ey iman edenler! Sizi, elem
verici azaptan kurtaracak bir ticareti size göstereyim mi?”
 تُؤْمِنُون¡
4; بِاللّٰهِ
وَرَسُولِه۪
وَتُجَاهِدُ
08;نَ ف۪ي
سَب۪يلِ
اللّٰهِ
بِاَمْوَالِ
03;ُمْ
وَاَنْفُسِك
15;مْۜ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ
لَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ
53; “Allah’a ve resulüne iman edersiniz, Allah yolunda mallarınızla ve
canlarınızla cihad edersiniz. Bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.” يَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَيُدْخِلْك
15;مْ جَنَّاتٍ
تَجْر۪ي مِنْ
تَحْتِهَا
الْاَنْهَار
15; وَمَسَاكِنَ
طَيِّبَةً
ف۪ي جَنَّاتِ
عَدْنٍۜ
ذٰلِكَ
الْفَوْزُ
الْعَظ۪يمُۙ
“O sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altından ırmaklar akan cennetlere, adn cennetleri
içindeki güzel köşklere koyar. İşte büyük kurtuluş budur.”
(Saff, 61/10-12;) أَنَّهُ
لاَ يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ
إِلاَّ
مُؤْمِنٌ . “Cennete
mü'minden başkası giremez” (Müslim, Sıyâm, 145, Nesâî,
&lcirc;mânû, 7) عُمَرُ
بْنُ
الْخَطَّابِ

قَالَ قِيلَ
يَا رَسُولَ
اللَّهِ
إِنَّ
فُلاَنًا
قَدِ
اسْتُشْهِدَ .
قَالَ «
كَلاَّ قَدْ
رَأَيْتُهُ
فِى النَّارِ
بِعَبَاءَةٍ
قَدْ
غَلَّهَا
قَالَ قُمْ
يَا عَلِىُّ
فَنَادِ
إِنَّهُ لاَ
يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ
إِلاَّ
الْمُؤْمِنُ
08;نَ ثَلاَثًا »
Ömer b. Hattâb (radiyallahü anh)’den rivâyete göre,
şöyle demiştir: Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem)’e falan kimse
şehîd oldu denildi. Bunun üzerine Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve
sellem)’de şöyle buyurdu: “Hayır! Ganimet malından aşırıldığı bir elbise
yüzünden o kişiyi Cehennem’de gördüm.” sonra şöyle
buyurdu: “Kalk! Ey Ali, Üç sefer şöyle ilan et: Cennete sadece
mümin olanlar girecektir.” (Tirmizî, Siyer, 21) Cennet nimetlerine, ancak
Allah’a ve peygamberlerine iman edenler erişecektir.
وَالَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا
بِاللّٰهِ
وَرُسُلِه۪ٓ
اُو۬لٰٓئِكَ
هُمُ
الصِّدّ۪يقُ
08;نَۗ
وَالشُّهَدَ
75;ٓءُ عِنْدَ
رَبِّهِمْۜ
لَهُمْ
اَجْرُهُمْ
وَنُورُهُمْ
56; وَالَّذ۪ينَ
كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا

بِاٰيَاتِنَآ
اُو۬لٰٓئِكَاَصْحَابُالْجَح۪يمِ۟“Allah’a ve peygamberlerine (böyle) iman edenler var ya, işte onlar rableri katında sıddıklar ve şehidler mertebesindedirler. Mükâfatları ve nurları (âhirette) onları beklemektedir. İnkâr edip âyetlerimizi yalan sayanlar ise cehennemliktirler.” (Hadîd, 57/19) سَابِقُوٓااِلٰىمَغْفِرَةٍمِنْرَبِّكُمْوَجَنَّةٍعَرْضُهَاكَعَرْضِالسَّمَآءِوَالْاَرْضِۙاُعِدَّتْلِلَّذ۪ينَاٰمَنُوابِاللّٰهِوَرُسُلِه۪ۜذٰلِكَفَضْلُاللّٰهِيُؤْت۪يهِمَنْيَشَآءُۜوَاللّٰهُذُواالْفَضْلِالْعَظ۪يمِ“Genişliği gökle yerin genişliği gibi olup Allah’a ve peygamberlerine iman edenler için hazırlanmış bulunan cennete ve rabbinizin bağışlamasına erişebilmek için yarışın. Bu, Allah’ın lutfudur ki onu dilediğine verir. Allah büyük lutf sahibidir.” (Hadîd, 57/ 21;)وَالَّذِىنَفْسِىبِيَدِهِلاَتَدْخُلُونَالْجَنَّةَحَتَّىتُؤْمِنُوا “Canım kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz.” (Müslim, &lcirc;mân, 94) Ebû Saîd el-Hudrî’den nakledildiğine göre, Allah Resûlü şöyle buyurur:

يَا أَبَا
سَعِيدٍ مَنْ
رَضِىَ
بِاللَّهِ
رَبًّا
وَبِالإِسْلاَمِ دِينًا
وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا
وَجَبَتْ
لَهُ
الْجَنَّةُ “Ey Ebû Saîd! Kim Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan ve peygamber olarak Muhammed’den razı olursa, ona cennet vacip olur.”
(Müslim, İmâre, 116.) Resûi Ekrem’in müjdelediğine göre kalbinde böyle bir iman ışığını koruyan her Müslüman, amellerindeki kusurların cezasını çektikten sonra da olsa mutlaka cennete gidecektir.
يُخْرَجُ
مِنَ
النَّارِ
مَنْ كَانَ
فِى قَلْبِهِ
مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ مِنَ
الإِيمَانِ "Kalbinde zerre iman olan ateşten çıkacaktır." (Tirmizî, Sıfatü cehennem, 10.) İman esasları kuşkusuz insanı cennete sevk eden en temel unsurlardır. Müminden beklenen, imanını hayatına rehber kılması ve davranışlarına da yansıtmasıdır. Kur’ânı Kerîm’de, اَحَسِبَ
النَّاسُ
اَنْ
يُتْرَكُوٓا
اَنْ
يَقُولُوٓا
اٰمَنَّا
وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ
“İnsanlar, "İman ettik." demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannettiler?”
(Ankebût, 29/2.) buyrularak iman bu yönüne dikkat çekilir.
Kısacası kişiyi cennete götüren iman, kendisine salih amellerin eşlik ettiği imandır. Salih amellerin başında Allah Teâlâ'nin yapın dediklerini yapmak, uzak durun dediklerini terk etmek vardır. Nitekim İslâm’n emrettiği namaz, oruç, zekât gibi ibadetleri yerine getireceğini ifade eden bir sahâbînin arkasından Hz. Peygamber (sav), لَئِنْ
صَدَقَ
لَيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ
“Eğer sözünde durursa cennete girer.” (Müslim, îmân,

10) buyurmuştur. Sahâbeden Ebû Ümâme’nin (ra) işittiğine göre Allah Resûlü Veda Haccı’ndaki hutbesinde de ibadetlerin cennete götüren yönüne dikkat çekmiştir:

اتَّقُوا

اللَّهَ

رَبَّكُمْ

وَصَلُّوا

خَمْسَكُمْ

وَصُومُوا

شَهْرَكُمْ

وَأَدُّوا

زَكَاةَ

أَمْوَالِكُمْ

وَأَطِيعُوا

ذَا

أَمْرِكُمْ

تَدْخُلُوا

جَنَّةَ

رَبِّكُمْ “Rabbiniz

Allah’a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun. Beş vakit namazınızı kılın. Ramazan

ayında orucunuzu tutun. Mallarınızın zekâtını verin. Yöneticilerinize itaat edin. Ve

böylece Rabbinizin cennetine girin.” (Tirmizî, Cum’a, 80.) Değerli

kardeşlerim Sevgi de insanın elinden tutup cennete götüren kutlu bir yoldaştır. Zira

sevmek, insan eksenli düşünüldüğünde hem imanı hem de faydalı

işleri ihtiva eden iki yönlü mânevî bir ameldir. Allah’ı sevmek,

O’na iman bağıyla bağlanmaktır; mahlûkatı sevmek, onlara karşı faydalı işlerde

bulunmaktır. Bir başka deyişle cennete götüren sevgi, Yaratan’a ihlâsla

bağlanmak ve yaratılmışlara şefkat göstermektir. Nitekim Kur’an’da

Allah’a inanmanın yanı sıra, kötülüklerden sakınmak, bollukta ve darlıkta

başkalarına yardım etmek, öfkeyi yenmek, insanların kusurlarını bağışlamak ve işlediği

günahlarda ısrar etmeyip Allah’tan af dilemek gibi hasletlerin, cennete

götürecek ameller olduğu beyan edilmektedir.

وَاَط۪يعُوا

اللّٰهَ

وَالرَّسُولَ

لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ

54; “Allah’a ve peygambere itaat edin ki rahmete erdirilesiniz”. (Âl-i

İmrân, 3/132)

وَسَارِعُوٓ

75; اِلٰى

مَغْفِرَةٍ

مِنْ

رَبِّكُمْ

وَجَنَّةٍ

عَرْضُهَا

السَّمٰوَات

15;

وَالْاَرْضُۙ اُعِدَّتْلِلْمُتَّق۪ينَۙ “Rabbimizin mağfiretine mazhar olmak ve takvâ sahipleri için hazırlanmış olup gökler ve yer kadar geniş olan cennete girmek için yarışın!” (Âl-i İmrân, 3/133)

اَلَّذ۪ينَيُنْفِقُونَفِيالسَّرَّآءِوَالضَّرَّآءِوَالْكَاظِم۪ينَالْغَيْظَوَالْعَاف۪ينَعَنِالنَّاسِۜوَاللّٰهُيُحِبُّالْمُحْسِن۪ينَۚ “Onlar (takvâ sahipleri) bollukta da darlıkta da Allah yolunda harcarlar, ökelerini yenerler, insanları affederler. Allah işini güzel yapanları sever.” (Âl-i İmrân, 3/134)

وَالَّذ۪ينَاِذَافَعَلُوافَاحِشَةًاَوْظَلَمُوٓااَنْفُسَهُمْذَكَرُوااللّٰهَفَاسْتَغْفَرُوالِذُنُوبِهِمْۚ وَمَنْيَغْفِرُالذُّنُوبَاِلَّااللّٰهُۖوَلَمْيُصِرُّواعَلٰى مَافَعَلُواوَهُمْ

يَعْلَمُونَ
“Onlar çirkin bir şey yaptıkları veya kendilerine kötülük ettikleri
zaman Allah’ı hatırlarlar da hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Zaten
günahları Allah’tan başka kim bağışlayabilir ki? Onlar, yaptıklarında bile ısrar
etmezler.” (Âl-i İmrân, 3/135)
اُو۬لٰٓئِكَ
جَزَآؤُ۬هُ
05;ْمَغْفِرَةٌ
مِنْ
رَبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ
تَجْر۪يمِنْ
تَحْتِهَا
الْاَنْهَار
15;خَالِد۪ينَ
ف۪يهَاۜ
وَنِعْمَ
اَجْرُ
الْعَامِل۪ي
06;َۜ “İşte onların yaptıklarının karşılığı rableri tarafından bir bağışlanma ve
altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Onlar orada temelli kalacaklardır. Böyle amel
edenlerin mükâfatı ne güzeldir!” (Âl-i İmrân, 3/136) Bu
bağlamda inananların birbirini sevmesi, hem imanlarının olgunluğunun bir göstergesi, hem
de onları cennete ulaştıracığı bildirilen nebevî bir muştudur. Hz. Peygamber öyle
buyurur: لاَ
تَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ
حَتَّى
تُؤْمِنُوا
وَلاَ
تُؤْمِنُوا
حَتَّى
تَحَابُّوا .
أَوَلاَ
أَدُلُّكُمْ
عَلَىشَىْءٍ
إِذَا
فَعَلْتُمُو
07;ُ
تَحَابَبْتُ
05;ْأَفْشُوا
السَّلاَمَ
بَيْنَكُمْ “İman
etmedikçe cennete giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız.
Size yaptığınızda aranızda sevgi oluşturacak bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selâmı
yaygınlaştırsın.” (Müslim, &lcirc;mân, 93.) Öyleyse, İslâm’ın
tasvir ettiği şekilde insanî ve ahlâkî mükemmelliklerle donanmış bireylerin
oluşturduğu bir toplum, aslında cennet iklimini bu dünyada yaşıyor demektir. Bunu

gerçekleştirmenin imandan sonraki belki ilk adımı Yaratan’dan
ötürü yaratılmışlara duyulan sevgidir. Cennete giden yolda insanın maddî
ve mânevî fedakârılıktan sakınmaması, cenneti hak etmesi için gereken
ilâhî rahmete bir vesiledir. Çünkü Kur’an’da bildirdiği
şekliyle Yüce Yaratıcı, اِنَّ
اللّٰهَ
اشْتَرٰى
مِنَ
الْمُؤْمِن۪
10;نَ
اَنْفُسَهُم
18;
وَاَمْوَالَ
07;ُمْ بِاَنَّ
لَهُمُ
الْجَنَّةَۜ
“Müminlerden, mallarını ve canlarını, kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın
almıştır.” (Tevbe, 9/111.) Bu sebeple, bir gün Hz. Peygamber (sav), insanların
su ihtiyacını gidermek için cennet karşılığında kimin bir kuyuyu satın alıp insanların
istifadesinde sunacağını sormuştu ve bu nebevî müjdeye erişmek için hemen
Hz. Osman o işi üstlenmişti. Muhterem Müslümanlar Âdem’i
cennetten şeytanın aldatması çıkartmıştı, fakat evlâtlarını oraya birbirlerine yardım ve
iyilik yapmaları geri götürecekti. Nitekim Kur’an
وَمَآ
اَدْرٰيكَ
مَا
الْعَقَبَةُ
56; , فَكُّ
رَقَبَةٍۙ ,
اَوْ
اِطْعَامٌ
ف۪ي يَوْمٍ
ذ۪ي
مَسْغَبَةٍۙ ,
يَت۪يمًا ذَا
مَقْرَبَةٍۙ ,
اَوْ
مِسْك۪ينًا
ذَا
مَتْرَبَةٍۜ ,
ثُمَّ كَانَ
مِنَ
الَّذ۪ينَ
اٰمَنُوا
وَتَوَاصَوْ
75; بِالصَّبْرِ
وَتَوَاصَوْ
75;

بِالْمَرْحَمَةِۜ Bir köleyi/esiri
özgürlüğüne kavuşturmanın, şiddetli bir kıtlık gününde akrabası
olan bir yetimi ya da hiçbir şeyi olmayan bir fakiri doyurmanın, iman edenlerden olup
birbirine sabrı ve merhameti tavsiye etmenin فَلَا
اقْتَحَمَ
الْعَقَبَةَŸ
59; . وَمَٓا
اَدْرٰيكَ
مَا
الْعَقَبَةُ
57; “cennete götüren sarp yolları kolay edecek işlerden” (Beled,
90/12-17.) olduğunu belirtmektedir. Müminlerin derdiyle dertlenmenin,
sevinçlerini ve acılarını paylaşmanın da cennete götürecek amellerden olduğu
müjdelenmiştir. Resûlullah (sav) bir gün ashâbına dönerek, «
مَنْ
أَصْبَحَ
مِنْكُمُ
الْيَوْمَ
صَائِمًا » .
قَالَ أَبُو
بَكْرٍ أَنَا .
“Bugün içinizden kim oruçlu olarak sabahladı?” diye sordu.
Orada hazır bulunanlardan Hz. Ebû Bekir, “Ben!” cevabını verdi.”
 قَالَ «
فَمَنْ
تَبِعَ
مِنْكُمُ
الْيَوْمَ
جَنَازَةً » .
قَالَ أَبُو
بَكْرٍ أَنَا .
“Hz. Peygamber (sav), “Bugün içinizden kim bir cenazenin arkasından
gitti?” dedi. Yine Ebû Bekir, “Ben!” cevabını verdi.”
 قَالَ «
فَمَنْ
أَطْعَمَ
مِنْكُمُ
الْيَوْمَ
مِسْكِينًا » .
قَالَ أَبُو
بَكْرٍ أَنَا .
“Hz. Peygamber (sav) bu sefer, “Bugün içinizden kim bir fakiri
doyurdu?” diye sordu. Ebû Bekir, “Ben!” cevabını verdi.”
 قَالَ «
فَمَنْ عَادَ
مِنْكُمُ
الْيَوْمَ

مَرِيضًا » .
قَالَ أَبُو
بَكْرٍ أَنَا .
“Hz. Peygamber (sav), “Peki, bugün içinizden hanginiz bir hastayı
ziyaret etti?” buyurdular. Yine Ebû Bekir, “Ben!” cevabını verdi.”
 فَقَالَ
رَسُولُ
اللَّهِ صلى
الله عليه
وسلم مَا
اجْتَمَعْنَ
فِى امْرِئٍ
إِلاَّ
دَخَلَ
الْجَنَّةَ Bunun
üzerine Resûlullah (sav), “Bu hasletler kimde bulunursa o, mutlaka cennete
girer.” buyurdu.(Müslim, Fedâilü ’s-sahâbe, 12.) Bir başka
müjdesinde ise Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştu:
أَيُّمَا
مُؤْمِنٍ
أَطْعَمَ
مُؤْمِنًا
عَلَى جُوعٍ
أَطْعَمَهُ
اللَّهُ
يَوْمَ
الْقِيَامَة
16; مِنْ ثِمَارِ
الْجَنَّةِ
وَأَيُّمَا
مُؤْمِنٍ
سَقَى
مُؤْمِنًا
عَلَى ظَمَإٍ
سَقَاهُ
اللَّهُ
يَوْمَ
الْقِيَامَة
16; مِنَ
الرَّحِيقِ
الْمَخْتُوم
16; وَأَيُّمَا
مُؤْمِنٍ
كَسَا
مُؤْمِنًا
عَلَى عُرْىٍ
كَسَاهُ
اللَّهُ مِنْ

خُضْرِ
الْجَنَّةِ
“Bir mümin, aç bir mümini doyurursa, Allah da o kimseyi cennet meyveleriyle doyuracaktır. Yine bir mümin, susuz kalan bir mümine bir şeyler içirip susuzluğunu giderirse, Allah kıyamette ona (misk ile mühürlenmiş lezzetli bir içecek olan) "Rahîk-ı Mahtûm"dan içirecektir. Yine bir mümin, elbiseye ihtiyacı olan bir mümini giydirirse, Allah da ona cennetin yemyeşil elbiselerinden giydirecektir.” (Tirmizî, SıfatüI-kıyâme, 18.) Kardeşlerim
ResûI-i Ekrem bir keresinde ise
وَأَهْلُ
الْجَنَّةِ
ثَلاَثَةٌ
ذُو
سُلْطَانٍ
مُقْسِطٌ
مُتَصَدِّقٌ
مُوَفَّقٌ
وَرَجُلٌ
رَحِيمٌ
رَقِيقُ
الْقَلْبِ
لِكُلِّ ذِى
قُرْبَى
وَمُسْلِمٍ
وَعَفِيفٌ
مُتَعَفِّفٌ
ذُو عِيَالٍ Cennet muştulu tavsiyelerde bulunurken, adaletli yöneticilerin, sadaka verenlerin, akrabaya ve Müslümanlara karşı ince kalpli, merhametli davrananların, bir de iffetini ve namusunu muhafaza eden kimselerin cennete gideceğini söylemişti.(Müslim, Cennet, 63) Aynı şekilde Hz. Peygamber’in (sav) bildirdiğine göre, مَنْطَلَبَ
قَضَاءَ
الْمُسْلِمِينَ حَتَّى
يَنَالَهُ
ثُمَّ غَلَبَ
عَدْلُهُ
جَوْرَهُ
فَلَهُ
الْجَنَّةُ
“adaletli hâkim” (Ebû Dâvûd, Kadâ (Akdiye), 2.) ve ثَلاَثَةٌ
عَلَى
كُثْبَانِ
الْمِسْكِ -
أُرَاهُ
قَالَ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ
يَغْبِطُهُمُ
الأَوَّلُونَ
وَالآخِرُونَ
رَجُلٌ
يُنَادِى
بِالصَّلَوَا
تِ الْخَمْسِ
فِى كُلِّ
يَوْمٍ
وَلَيْلَةٍ
وَرَجُلٌ
يَؤُمُّ
قَوْمًا
وَهُمْ بِهِ
رَاضُونَ
وَعَبْدٌ
أَدَّى حَقَّ
اللَّهِ
وَحَقَّ
مَوَالِيهِ “Her
gün ve her gecede beş vakit namaza çağırın müezzin, kendisinden memnun
olan cemaate imam olan adam, Allah’n ve efendisinin hakkını yerine getiren
köle” de cennetin nadide mekânlarında yer almayı hak edecek kişilerdendir.(
Tirmizî, Sıfatü,’l-cennet, 25) Resûl-i Ekrem,
يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ
أَقْوَامٌ
أَفْئِدَتُهُ
مْ مِثْلُ
أَفْئِدَةِ
الطَّيْرِ “Cennete,
kalpleri kuş kalbi gibi (saf ve hassas) olan insanlar girecektir.” (Müslim, Cennet, 27.)
 buyrularak hem gönül zenginliğine hem de Allah’a duyulan saygıdaki
hassasiyete dikkat çekilmiştir. Rahmet ve saadet yurduna, gazap ve felâket yolundan
gidilemeyeceği açıktır. Bu yüzden hadislerde cennetle müjdelenen insanların
çoğu, temiz bir kalbe sahip olmanın yanı sıra Yüce Allah’a karşı kulluk bilinci
içinde hayatını sürdüren ve kalbinin temizliği davranışlarına yansıyan
kimselerdir. Nitekim Allah Resûlü,’ne,
سُئِلَ
النَّبِىُّ
صلى الله عليه
وسلم : مَا
أَكْثَرُ مَا
يُدْخِلُ

الْجَنَّةَ
قَالَ : «
التَّقْوَى
وَحُسْنُ
الْخُلُقِ »
“İnsanların cennete girmesini en çok sağlayan şey nedir?” diye sorulduğunda,
o (sav), “Takva (Allah’a karşı sorumluluk bilinci) ve güzel ahlâktır.”
(İbn Mâce, Zühd, 29) yanıtını vermiştir. Allah’a karşı saygı ve korku
içinde olmanın cennete girmek için bir vesile olduğunu anlatan
Resûlullah’ın ifadelerine göre, bir dağın tepesinde ezan okuyan ve namaz kılan
bir koyun çobanı Yüce Allah’ın hoşuna gider ve Rabbimiz,
انْظُرُوا
إِلَى
عَبْدِى
هَذَا
يُؤَذِّنُ
وَيُقِيمُ
الصَّلاَةَ
يَخَافُ
مِنِّى
فَقَدْ
غَفَرْتُ
لِعَبْدِى
وَأَدْخَلْتُ
هُ
الْجَنَّةَ
“Şu kuluma bakın. Benden korkarak ezan okuyor ve namaz kılıyor. Ben bu kulumu affettim
ve onu cennete koydum.” (Ebû Dâvûd, Sefer, 3.) buyurur.
Muhteremler Hz. Peygamber, güzel ahlâklı kimseler ile cennetlikler arasında doğrudan
bir bağ kurmuştur: أَلاَ
أُخْبِرُكُمْ
بِمَنْ
يَحْرُمُ
عَلَيْهِ
النَّارُ
عَلَى كُلِّ
قَرِيبٍ
هَيِّنٍ
لَيِّنٍ
سَهْلٍ “Size cehenneme girmeyecek kimseleri
bildireyim mi? Cana yakın, uysal, yumuşak huylu ve kolay geçinilen herkes.”
(Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 45.) Ubâde b. Sâmit’in
naklettiği bir hadiste ise Hz. Peygamber (sav) cennete girmeyi garanti etmenin altı
ahlâkî şartını şöyle sıralamıştır:

اضْمَنُوا
لِي سِتًّا
مِنْ
أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ
لَكُمْ
الْجَنَّةَ
اصْدُقُوا
إِذَا
حَدَّثْتُمْ
وَأَوْفُوا
إِذَا
وَعَدْتُمْ
وَأَدُّوا
إِذَا
اؤْتُمِنْتُمْ
وَاحْفَظُوا
فُرُوجَكُمْ
وَغُضُّوا
أَبْصَارَكُمْ وَكُفُّوا
أَيْدِيَكُمْ “Siz bana kendinizden altı şeyi garanti edin, ben de size cenneti garanti edeyim: Konuştuğunuzda doğru söyleyin. Söz verdiğiniz zaman onu yerine getirin. Size bir şey emanet edildiğinde onu sahibine verin. Namusunuzu koruyun. (Harama) bakmaktan sakının. Elinizi (kölü işlerden) çekin.” (İbn Hanbel, V, 323.) Cennetle muştulanan bir başka grup ise gözlerini kaybetmek gibi tedavisi mümkün olmayan hastalıklara imanla sabredenlerdir. Bir kudsî hadiste Yüce Allah şöyle buyuruyor: مَنْ
أَذْهَبْتُ
حَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ
وَاحْتَسَبَ
لَمْ أَرْضَ
لَهُ
بِثَوَابٍ
دُونَ
الْجَنَّةِ “Kimin iki sevgili gözünü alırım da o, karşılığını benden bekleyerek buna sabrederse onun için cennetin dışında hiçbir ödüle razı olmam!” (Dârimî, Rikâk, 76.) Hz. Peygamber’in (sav) cennetle muştuladığı bir diğer haslet ise doğruluktur. Abdullah b. Mes’u’dan nakledildiğine göre, İki Cihan Efendisi (sav) şöyle buyurmuştur: إِنَّ
الصِّدْقَ
يَهْدِى
إِلَى
الْبِرِّ ،

وَإِنَّ
الْبِرَّ
يَهْدِى
إِلَى
الْجَنَّةِ ،
وَإِنَّ
الرَّجُلَ
لَيَصْدُقُ
حَتَّى
يَكُونَ
صِدِّيقًا ،
وَإِنَّ
الْكَذِبَ
يَهْدِى
إِلَى
الْفُجُورِ ،
وَإِنَّ
الْفُجُورَ
يَهْدِى
إِلَى
النَّارِ ،
وَإِنَّ
الرَّجُلَ
لَيَكْذِبُ ،
حَتَّى
يُكْتَبَ
عِنْدَ
اللَّهِ
كَذَّابًا
“Şüphesiz, doğruluk (insanı) iyiliğe, iyilik de cennete götürür. Kişi devamlı doğru söyer ve doğruluktan ayrılmazsa Allah katında "doğru/sıddîk" olarak tescillenir. Yalandan sakının! Çünkü yalan (insanı) kötülüğe, kötülük de cehenneme götürür. Kişi devamlı yalan söyer, yalan peşinde koşarsa Allah katında "yalancı/kezzâb" olarak tescillenir.”
(Müslim, Birr, 103;) İşte bu nebevî müjdeler ve uyarıların gösterdiği üzere cennet, ancak bu dünya şartlarında kazanılacaktır. Kur’an’ın
 وَهَدَيْنَ
اهُ
النَّجْدَيْنِۚ “eğri” ve “doğru” (Beled, 90/10)
 &ya da &
فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وَتَقْوٰيهَاۙࣕ “iyi ve kötü” & (Şems, 91/9) &şeklinde ifade ettiği ve buradan ilhamla şairin, “Oluklar çift; birinden nur akar, birinden kir” dediği üzere, insanın ebedî hayatını belirleyecek olan bu yol ayrımında yollardan birisi saadet yurdu cennete, diğeriye felâket yurdu cehenneme

götürecektir. Hangisinden gitmek istediği ise insanın tercihine bırakılmıştır. Hz. Peygamber (sav), cennete gitmek isteyenlerin hemen yola koyulmasını, arzuyla çalışmasını istemiş ama Allah’ın bu ticarete ortaya koyduğu malın, yani cennetin çok pahalı olduğunu da şöyle hatırlatmıştır.

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)